SINDIKAT KRIMINALISTIČKE POLICIJE
Nehajska 7, 10000 Zagreb
SKP - OIB: 81963583820 http://www.skp.hr

Urudžbeni broj:	Način slanja:	Datum:	Broj tiskanih primjeraka: 4
SKP-I-02-2/2024	teklićem/poštom	31. 1. 2024.	

Naslovljeno :

MUP REPUBLIKE HRVATSKE
- ✓ **Članstvu SKP-a**
- ✓ **Kabinetu ministra**
- ✓ **Upravama u sjedištu**
- ✓ **Ravnateljstvu policije**
- ✓ **Policijskim upravama**
- ✓ **Policijskim postajama**

Poziv na broj:	Broj stranica: 5	PRILOZI:

PREDMET:
Osvrt na koeficijente za izračun plaća radnih mjesta u Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske

Poštovano članstvo i zainteresirani kolege i kolegice,

potaknuti brojim upitima članstva i policijskih službenika koji nisu članovi ovog Sindikata, kao i mnogim informacijama u javnom prostoru u vezi novog Zakona koji regulira plaće u državnoj i javnoj upravi, pa tako i plaće nas policijskih službenika, pokušat ćemo dati neke odgovore, ali i definirati određena pitanja odnosno ukazati na uočene manjkavosti spomenutog Zakona i uredbi koje još nisu stupile na snagu.

Plaće zaposlenih u državnoj službi i javnim službama u Republici Hrvatskoj nisu bile regulirane jedinstvenim zakonom, a radi se o zaposlenima u ukupno 2009 institucija odnosno o ukupno 237.405 službenika i namještenika na koje se odnosi ovaj Zakon, od kojih 182.514 u javnim službama i 54.891 u državnoj službi. Zbog ovakve fragmentacije propisa kojima se utvrđuju nazivi radnih mjesta i koeficijenti složenosti poslova u državnoj i javnim službama utvrđeni su različiti koeficijenti za ista radna mjesta što je višeslojno negativno utjecalo na radne procese, stoga nam je s jedne strane razumljiva namjera Vlade Republike Hrvatske da uredi plaće u državnoj i javnoj službi. Međutim, ne umanjujući društvenu vrijednost i značaj bilo kojeg zanimanja, ne možemo se složiti s izjednačavanjem rada svih službenika u državnoj i javnoj službi kako zbog opisa radnih mjesta tako i zbog poslova određenog radnog mjesta.

Čini nam se da ovakav pristup Vlade Republike Hrvatske naginje stihijskim *ad hoc* rješenjima koja nam nisu prihvatljiva s obzirom na to da se istim rješava izuzetno važno pitanje, mogli bismo reći i egzistencijalno za brojne državne službenike i namještenike. Ne želimo vjerovati, ali upravo nas ovaj „generalni pristup“ tjera na zaključak da je glavna motivacija vladajućih prilikom donošenja ovog zakona, „zavođenje“ onih o čijoj se sudbini odlučuje, a sve na putu prema manipulaciji društva u cjelini s obzirom na činjenicu da se ovako kompleksno pitanje rješavalo u nerazumno kratkom roku, baš nekako uoči izbora u Republici Hrvatskoj.

Novim Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama koji je stupio na snagu 1. siječnja 2024. utvrđeno je da se plaća službenika i namještenika sastoji se od osnovne plaće i dodataka na osnovnu plaću utvrđenih ovim Zakonom te ostalih primitaka u skladu s ovim Zakonom i općim propisom o radu. Također, jasno su definirani koeficijenti za obračun plaće radnih mjesta u državnoj službi i javnim službama koji se utvrđuju na temelju provedenog vrednovanja radnih mjesta primjenom standardnih mjerila za vrednovanje i klasifikaciju radnih mjesta te su isti utvrđeni u okviru raspona koeficijenata platnog razreda u koje je razvrstano radno mjesto. Podsjećamo da u standardna mjerila za vrednovanje i klasifikaciju radnih mjesta spadaju kompetencije, složenost, odgovornost i utjecaj na donošenje odluka, suradnja i komunikacija, upravljanje i posebni uvjeti rada.

Važno je naglasiti kako je osim Zakona o plaćama u državnim i javnim službama 1. siječnja 2024. stupio na snagu i novi Zakon o državnim službenicima koji definira pravo na jednaku plaću za jednak rad odnosno rad jednake vrijednosti, a koje pravo se prema najavama poslodavca novim Zakonom o plaćama u državnoj i javnoj službi trebalo osigurati provedbom načela „jednaka plaća za jednak rad". Bitno je za pojasniti kako nazive radnih mjesta, uvjete za raspored, klasifikaciju radnih mjesta i pripadajući platni razred te koeficijente za obračun plaće u državnim tijelima utvrđuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, uz prethodno mišljenje Vijeća za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama, a koje prijedloge je poslodavac dostavio uobičajeno samo reprezentativnim sindikatima. Shizofrena je i nedopustiva situacija poslodavca da dostavlja prijedloge uredbi i koeficijenata samo reprezentativnim sindikatima koji bi trebali pregovarati o visini primanja zaposlenih u državnoj i javnoj službi.

Analizom koeficijenta radnih mjesta u Ministarstvu unutarnjih poslova nakon provedenih konsolidacija i dalje je razvidna ogromna diskrepancija u visini predloženih koeficijenata u odnosu na ista radna mjesta. Da je tome tako najbolje pokazuju primjeri nejednakosti, nejednakosti između policijskih službenika koji su po starim propisima po pitanju koeficijenata bili jednaki, ali to više nisu, pa tako sada u Policijskoj postaji Velika Gorica i Zaprešić imamo situaciju da dva pomoćnika načelnika u koeficijentima nisu jednaka, imamo situaciju da operativac i analitičar u službi nisu jednaki, situaciju da policijski službenici na istoj ustrojstvenoj razini uz isti opis posla više nemaju iste koeficijente itd. Osim ovoga bez da se itko uvrijedi i bez da u ikoga upiremo prstom jer je svaki posao jednako dostojanstven, kod više radnih mjesta neovlaštenih zaposlenika unutar MUP-a uočeno je kako isti imaju veće koeficijente nego što su to koeficijenti policijskih službenika iste razine obrazovanja koji svakodnevno provode policijske ovlasti i čije je zdravlje i život svakodnevno ugroženo.

Ionako nesistematičan, nepregledan i nabacan popis radnih mjesta dodatno je zakompliciran i nejasan uvođenjem novih vrsta i kategorija, platnih razreda i platnih stupnjeva, tako da većina nas policijskih službenika sami sebe ne možemo pronaći u dostupnim tablicama koje obiluju nejasnim i nerazumljivim pojmovima kao npr:„hibridni koeficijent, dodatak NN 65-2023 u Eur, dodatak NN 97-2023 u %", H2 final, H2 na novu osnovicu na 3 decimale, novi H2 nakon konsolidacije" itd. U „šumi" starih i novih vrsta i kategorija, neka radna mjesta su brisana, tako se primjerice izgubilo radno mjesto policijskog službenika za obradu kriminaliteta kao radno mjesto od velikog značaja za

funkcioniranje kriminalističke policije na razini policijskih postaja, bez obrazloženja i objašnjenja o radnim mjestima koja ga zamjenjuju.

Kako je ranije spomenuto, a vezano uz donošenje novog Zakona o državnim službenicima dodatnu zbunjenost u naše redove unesena je novom obvezom iz tog zakona, a to je potpisivanje izjave o nepostojanju sukoba interesa za državne službenike, koja je za nas policijske službenike suvišna, kada je pitanje privatnog angažmana uz policijski posao od davnina regulirano Zakonom o policiji.

Iako je odgođeno za kratko vrijeme zbog kompleksnosti, u kontekstu utjecaja na visinu plaća moramo spomenuti i najavljeni sustav ocjenjivanja koji manjkavost pokazuje u odredbama kojima je unaprijed određena kvota onih koji mogu biti ocijenjeni najvišim ocjenama, do neograničenog diskrecionog prava rukovoditelja da ocjenjuje službenike u svojoj organizacijskoj jedinici (s obzirom na dosadašnju netransparentnost kadroviranja rukovodećeg kadra koji se i dalje često vodi kondicijama podobnosti, a ne profesionalnosti, takvim faličnim rukovoditeljima se u vidu ocjenjivanja daje u ruke još jedan efikasan alat za sputavanje podređenih), a koji će kada se počne primjenjivati dovesti do još veće konfuzije u sustavu, ali i nezadovoljstva, a time i smanjene efikasnosti poslovnih procesa.

Očito je da je novi zakon kod većine državnih i javnih službenika izazvao nepovjerenje i zbunjenost. Ovakav kakav nam je prezentiran sa svim svojim produktima nakon provedenih konsolidacija samo potvrđuje da niti Vlada Republike Hrvatske niti reprezentativni sindikati koji su, koliko nam je poznato, bili uključeni u izradu, ili nisu bili zainteresirani ili nisu dorasli zadatku ili su samo trebali ispunit preduvjete za nečiju izbornu kampanju?! Bez obzira na razloge, ono što je definitivno jasno je da se kreiranju koeficijenta nije pristupilo sistematski i argumentirano od prvog do posljednjeg radnog mjesta. Tu nam se nameće i pragmatično pitanje profesionalne odgovornosti, tko je (tijelo ili pojedinac) i temeljem kojih standardnih mjerila za vrednovanje i klasifikaciju radnih mjesta odlučivao o visini koeficijenta za obračun plaće radnih mjesta i temeljem kojeg vrednovanja iz načela kompetencije, složenosti poslova, odgovornosti i utjecaja na donošenje odluka, suradnje i komunikacije, upravljanja i posebnih uvjeta rada poglavito jer niti jedna od provedenih konsolidacija nisu dostavljene na uvid policijskim službenicima, kao i na moguće mišljenje ili barem očitovanje o istima te obrazloženje donesenih koeficijenata, već su prešutno filtrirana do određene razine isključivo visokog menadžmenta što je po nama ponižavajuće i nedopustivo s obzirom na to da se radi o egzistencijalnom pitanju svakoga od nas.

Prema mišljenju ovog Sindikata uzrok svemu je u nastojanjima da se spoji nespojivo i da se ujednači nešto što nije i ne može biti jednako, a na što smo već upozoravali prije donošenja ovog Zakona i kada smo tražili da se policija izuzme od primjene kako su izuzete oružane snage, obavještajni sustav i neki drugi. Neupitno je da postoje slična ili ista radna mjesta u državnim ili javnim tijelima čija materijalna prava treba ujednačiti, ali je također neupitno da postoje državne i javne službe koje po svojoj specifičnosti nikako ne mogu biti stavljene u iste relacije.

U prilog navedenoj tvrdnji idu odredbe čl. 2. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama (NN 155/23) u kojemu su navedeni izuzetci od primjene Zakona i gdje sam zakonodavac priznaje da sve nije jednako i da se sve ne može jednako tretirati. Izuzimanje policije od primjene novog Zakona se temelji na specifičnosti policijskog posla koji se ne može dovesti u vezu s niti jednom drugom državnom ili javnom službom na koju se novi Zakon odnosi, jer kakvu sličnost ima npr. Policijski službenik s državnim službenikom u nekoj županiji ili gradu, kakvu ima sličnost sa državnim službenikom u nekoj državnoj agenciji, nema nikakvu sličnost i teza „jednaka plaća za jednaki rad" se ne može odnositi na policiju u korelaciji s drugim državnim ili javnim službenicima.

Sada kad je sve što je nespojivo i neusporedivo stavljeno u isto zakonsko rješenje za rezultat imamo kaos i nezadovoljstvo mnogih na koje se novi Zakon odnosi, jer kako policiju ne možemo staviti u korelaciju s drugim državnim službama, tako se ne može u vezu staviti npr. zaposlenike u zdravstvu sa zaposlenicima u školstvu ili u nekoj državnoj agenciji i sl.

Ministarstvo unutarnjih poslova je po tko zna koji put svojim maćehinskim odnosom propustio priliku da svojim zaposlenicima na pravi način zajamči boljitak, nego je nama iz nepoznatog razloga policija doslovno ugurana tamo gdje joj nije mjesto što je na koncu rezultiralo zbunjenošću i nezadovoljstvom.

Da bi bilo koji sustav dobro i efikasno djelovao, njegovi zaposlenici trebaju biti zadovoljni, taj sustav da bi opstao mora biti atraktivan i primamljiv za nove radnike, a Ministarstvo unutarnjih poslova se svojim dosadašnjim odnosom prema samome sebi doveo do toga da ne može popuniti niti radna mjesta niti broj kandidata za školovanje te je ovim novim Zakonom po tko zna koji put propuštena prilika za pozitivnim promjenama koje bi dovele do toga da policajac bude istinski atraktivno zanimanje za koje neće biti straha od budućnosti i sve što budućnost donosi u ovim jako izazovnim vremenima.

za Sindikat kriminalističke policije

Tomislav Stambuk, predsjednik

SINDIKAT KRIMINALISTIČKE POLICIJE
Nehajska 7, 10000 Zagreb
SKP - OIB: 81963583820 http://www.skp.hr

O TOME OBAVIJEST:
- MUP RH, Uprava za ljudske potencijale, n. p. pomoćnika ministra, g. Željka Prše;
- MUP, Ravnateljstvo policije, n. r. Glavnog ravnatelja policije, Nikole Miline;
- MUP RH, Uprava kriminalističke policije, n. p. načelnika , g. Antonia Gerovca;